

9-12 1962 ఆదివారం

రేడియో నాటిక

నిధి సుఖియా

[illegible]

నిది సుఖమా

నేను "కింగ్"ని హోటల్ వర్యులలో
 పోయి "కింగ్"ని పిల్చి దరు కేసు ఇచ్చే వరకు
 నానే పాముగట్టిన పత్తెయ్యలని దాక్కు
 గానే పాముగట్టిన రోగాన్ని గుర్తం
 బాది. వర్యులు అంత. హోటల్ కి
 వచ్చినవారి ముఖం నూనీ చూడగానే
 రాదు ఇట్టి మారుమనసు. వెనక
 రాదు. మనిషి కనిపెట్టాలి
 కోటి: చిత్రం.....

(కథం బాధించు)

రాముడు: (అబద్ధంగా) కోటియ్య
 రామా! కోటియ్య మామ!
 కోటి: ఏమిటా? ఆ మామ? ?
 రాముడు: ఏ చెప్పను?
 కోటి: నువ్వు ముడుచు ముక్కుగానా
 రామా? ఆ గూసు మంచివు కాన.
 దైవా రావు కలుగు వచ్చిరామిటి!
 రాముడు: రాచరాజుకి కూడా నాలుగు
 పాదాలూ వెడిదావా మా బంధువుతో?
 కోటి: అంత భద్రానికి వోయనన్నవారు
 నీవనరా తేలు.

రాముడు: ఆ జేంటి కోటియ్య
 నామా! నీవు అజ్ఞానకాంక్షె నావు.
 నాకు లాట లో లో లో లో వచ్చింది
 నీవేల ఆ పప్పు దుం ఆ త్రయ్యి
 లాటలెట్టికట్టు కొన్నది. చూపావు-
 తగ్గిగముది. నీయిది. నీయిది.
 పిచ్చిది, నీకు లోక వచ్చుచి. వారం
 నీలలో బెట్టు ఇవారలు. వేద్య
 పాము ఏరాయి చేపారు. పిల్ల
 రెక్క పుయంగా వలలో చెట్టు
 పిల్లల పిల్లలు. ఇవార మన కష్టాన్ని

శ్రీ వర కేమా అలాగే నిలుస్తూ
 అవలు వాపెరు వామరి. వాపెరు
 అంటే. మరుమిచ్చావు? ఆమరాలు వే
 విజయవాడ స్వేదలో రెలు దిగా
 అని యోగే ల తరతర బా కి త
 కూడా బ్రావెట్ చేస్తుం ద
 వాన్ని చూడానికి వేలా
 మం ది స్వేదలో వ ర్చు
 స్వేదం వనలో కిటికీలది వో
 తింది. నేను బండికి వేసి వేసి ఆ
 వనకుని అంకా వన్న చట్టు ముట్టా
 నేను వురున బుద్ధి పిట్టా కప్పం
 కుని వెళ్ళి పుష్పకామ వెయిటం
 రూమలో చాగివారి వచ్చింది.

కోటి: నిజం నిజం కట్టి. ఆ మా
 వచ్చిన వారలో నేమా అన్నామ.
 శ్రీ: ఆ పప్పు దు నేను మరదా
 చిత్రాల్లో నడచా అన్నామ. మం
 నాకు ఆ చాన్న పిల్లని విచ్చా
 తరువాత వెలికెట్టె. అది నేలలు తిరిగి
 మున్నవే హిలోయలై పోయాయి
 రై రెక్కలుగా ఆడిరి వామరూ
 అవలు నా పోర్టుగా వేవే బై రిక్కు
 వే పిచ్చాన్ పిల్లలంకలు వంపిచ్చా
 పల్లాలమీదనడిచామ. కానీలోలంక
 ఉంటాయి? ఇయోలలో అంది అన్నా
 చేసి. నీయిది అన్నామా! నీను నల్లను
 అలవాటురా? నాకో మాత్ర కొన్ని
 నికు వుడ్యం ఉంటుంది.

కోటి: వనమాత్రం ఇంటికి.

* * *

(రెండు నిమిషాలు విరామం)

అంత: ముప్పి. ముప్పి! మొ
 పిల్లల పిల్లలు. ఇవార మన కష్టాన్ని

ఎడారి భూమిని సందర్శించి
చేసే బియాస్ ప్రాజెక్టు

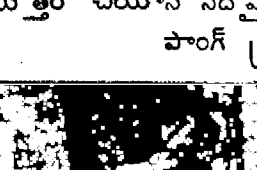
తృతీయ ప్రకాశిక:
జాతీయ రక్షణ

[illegible]

(అంశం విశ్లేషం)
యాదో పరమేశ్వరం: చూరాచరా
అపాయం....
శిష్యుడు కాస్త్రు: నిష్ఠ గురువర్యా
పరమేశ్వరం: అమృతమోక్షం తెలుసా?
శ్రీ పరమేశ్వరం: అవును ముగిసేటి ముగిసే
పుట్టటూ? అప్పుడు కాకుండా
శిష్యుడు పాపశుభ్రం అవ్వవలెం. అవి
సేత కాదులను గో గాదు మెలికా
రే దోరం కనబడుచున్నాడు. పాపము
అందుచున్నందుకు పాపశుభ్రం నీకే
సంకుచ వర్తనా? అది శిష్యుల
సాక్షులతో కన్పాశ్రమం నిష్ఠావరణం
పురితా చూచి వారు పాపశుభ్రం ప్రవేశం
అవుతున్నానని అందుకు వాలుగో దోరం
యేమి కా అప్పుడే శిష్యుల వర్తనం విసిరి
వేసే వాలుగు దోరం వారు పరమేశ్వరం
అనుభవం అవుతుంది వేస్తే వారు. చూచా
నామ దాన్ చేయవలసింది ఎంత
సామ చేసానా?

[illegible]

పంజాబ్ రాజస్థాన్ ఎడారి భూములను సస్యశ్యామలం చేసే నిమిత్తం చియాన్ నదిపై అనకట్ట నిర్మాణానికి నిర్ణయించిన పాంగ్ గ్రామ ప్రాంతం

శ్రీ గుజరాతిలాత్ నందా **ధరం విదానం**

గాక రక్షణ కవచమైన చతురం
 కయ్యాటి ప్రాధాన్యం యిచ్చుచిరి.
 ప్రత్యేక రంగం ఉట్టు ఉట్టుగిరి గెవ
 ప్రాధాన్యం యిచ్చుచిరి. దివ్యహాసం
 హాస ఉత్పత్తికి మోద వెంబడింబిర

కాశ్మీరీ అప్పుడు మునుపటికంటె
 ౧౨వ శతాబ్దం నాటిదిగానిది.
 మహాభారతాన్ని పాశ్చాత్యులు, అలాగే
 సమకాలీన భారతీయులూ ఏమిట్టిరారో?
 సేనా పాముగా, కూరగా, వర్షపురలో
 ఉంటున్నప్పుడు, నాలుగో నీరు వచ్చే
 నాటికి వేసేదే! నా వెంటనే చేసాను.
 నానాటి నీరులో అమ్మాయిని అక్క
 వారింటికి పంపుతూ ఉంటానుమహాభారత
 ఆ పుస్తకంలో పుస్తకములో అదమవ్యంతుడు
 కలగడములోని వాడుగా వర్ణించబడినాడు.
 ఆ కథలో వాడు ఏమిటో పోయినాడు.
 ఆ కథ వాడు సేనా వాడూ స్త్రీకి మిక
 కట్టి ఉట్టు.
 కాశ్మీరీ అతని గురువుగానూ-శిష్యునిగానూ
 అంటే మిగతా భారతీయులలో ఉంటే ఇట్లే
 వైద్యునిగానూ, కోటివారాయణా-
 మ్నా గురువుగానూ శంకరాచార్యుడు
 పర్యాయమార్గాలు.
 కాశ్మీరీ: పండ్లం మహాపాండిత్యం మానినా
 కనుమిస్తానుమహాభారతాన్ని మూల్యములు?
 మహాభారతాన్ని పాశ్చాత్యులు, మహాభారత
 పాండిత్యం పండిత్యం పాండిత్యం అను
 అక్షరాలతోనో, అక్షరాలతోనూ.
 కాశ్మీరీ: గురుదేవ--మనం ఇక్కడ,
 ఇలా అక్షరాలనుగా కూర్చుంటే ఆరగిస్తే
 వానిని చదివేది.

గొడ్డూ: ఊడరా వెడదాం. దూగ్గటి
అయ్యరు: నువ్వొ ముందు ఇంటికి
కుక్క కోటిచారాయ్దా. మీ అవడదాం
అంటే అంటే అయి ఉండాలి.
అమరా ఇద్దరినీ నీవు చూడ ఇంటికి
కుక్కనిలె: నువ్వు ముందు బయలు
రవయ్యా కోటి చారాయ్దా. ఒక
కోటి పిలిచింది? ఒరేయ్ చాయ్-ఒక
కోటిపట్టారా.
గొడ్డూ: బాక్సు వద్దండి. భగవంతు
చ్చిన కాకుండా గట్టిగానే ఉన్నాయి.
నవ్వ కోటి: నువ్వు ముందు ఇంటికి
కుక్కపో. నాదాయ్దా! నా ఇంటి
అంటే ఇంటి.
కోటి: రామారాయ్! నువ్వు ఇంటికి
కుక్క. ఈ పాటికి అమ్మాయి అలిశా.
భగవంతు చచ్చేసి ఉంటారు. నువ్వు
ఇంటికి వెళ్ళి అతనియ్యి కొంచెం కని
పట్టి ఉండు. నేను నా శివు అగివస్తాను.
(జడం నిశ్శబ్దం)
అయ్యరు: కోటి చారాయ్దా!
నమరా ఒక మామ ఇంటికి వెళ్ళి
సాను. ఇరుగు కావే వెళ్ళి కాకం
వులు.
(జడం నిశ్శబ్దం)

అడుగున భూతలాన్ని పరిశీలుస్తున్న దృశ్యం

[illegible]

పోటీ: అయ్యో, అయ్యో! అమ్మమ్మలూ,
 తాతలూ: గానంలో పాటించండి. కోటి
 నారాయణా! మనరాజులుం గారు
 వస్తున్నారు. మనవాసంతో దారితిలక
 శక్తి ఇచ్చేవారయ్య ప్రశంసించి వరిని
 వడ్డించు.
 పోటీ: విత్తం.
 పెంకోటి: కోటియ్యగారూ
 పోటీ: అయ్యో.
 పెంకోటి: కోటియ్యగారూ చలాకిన
 ఇచ్చేను నీ చేతి వచ్చి వస్తే అన్నింటా.
 అయ్యరు వేడి ఇచ్చి ఇరికినానా.
 మనరాజు చాలా వాయిదించినాను. కొంత
 సేపు ఇరికి.
 పోటీ: పెంకోటిగారికి వేడి ఇచ్చి
 వదలండి వేడి ఇచ్చి అయితే అన్నింటా
 ఇచ్చి. అయ్యరు. చలాకిన ఇచ్చి అయితే.
 కరచాలా చలాకిన గారిపాటు.
 పెంకోటి: అది కోటి నారాయణా!
 తాతలూ: అయ్యో, మన ఊరినసామంతా

కో (ప్రే): అబ్బా! ఆకలి!
కో (ప్రే): ఎవరమ్మా నీవు? ఇది
కోటలు.
(ప్రే): అందుకనే ఆకలి. అన్నం-
నితనిమూచి వారమైంది. ఆకాలం
ంది కడుపు.
కోట: ముందు ఈ మంచి నీళ్లు
గాను. అత్యాచరకడ వల్లబడరాదు.
తరువాత ఇద్దీ అమగద్దబానిసి.
(ప్రే): వై వోకో మరీ?
కోట: భగవంతుడు ఇష్టాను, బెంగెట్టు
కో.
(ప్రే): అమ్మయ్య! (అరచాను!) నన్నది
కో నీలాంటివాడు ప్రధాన మంత్రిగా
రాంలాంటివాడు. ఇంకతూ అడగడం
నిరాచారు. నీ చేదు!
కోట: కోటి నారాయణంలా.
నీవు గలవారు "కోటయ్య మామూ"
ని నిల్పావు.
(మిగతా 4 వ పేజీ)

[illegible][illegible]

6-30, 9-30
ಪ್ರಾನ್ ಬುಕಿಂಗ್ ಗೆದ್ದು